

іАПФ. Крім того, прийом амлодипіну асоціювався зі сприятливою динамікою низки метаболічних показників.

Висновки. Наявні наукові дані вказують на те, що дигідропіридинові БКК зберігають позиції однієї із основних груп препаратів для постійного лікування хворих на АГ та ІХС. Результати клінічних досліджень підтверджують, що тривала гіпотензивна дія БКК забезпечує дуже ефективний контроль АТ, а також антиангінальні та протективні властивості щодо міокарда, що визначає сприятливу дію на прогноз, кількість госпіталізацій та виживання пацієнтів з ІХС.

ВПЛИВ COVID-19 НА ПЕРЕБІГ БРОНХІАЛЬНОЇ АСТМИ

Шумко Г.І., Зубчик М.О.

*Буковинський державний медичний університет, м. Чернівці
galadok@ukr.net*

Актуальність проблеми. Зі світових досліджень достеменно відомо, що коронавірус найбільш небезпечний для людей похилого віку, та людей з наявністю хронічних захворювань органів дихання. Тому бронхіальна астма – однозначно є фактором ризику при інфікуванні COVID-19. Оскільки агресивний вірус SARS-CoV - 2 переважно уражає легені, у більшості пацієнтів з бронхіальною астмою є наявним підвищений ризик зараження та, ймовірно, потенційно більш тяжкий перебіг COVID-19.

Мета. Проаналізувати дані сучасних літературних джерел, клінічних рекомендацій та досліджень з пошукової системи Google Scholar з метою вивчення механізмів виникнення, особливостей клінічних проявів, специфічних методів діагностики та ефективних методів лікування бронхіальної астми, серед госпіталізованих пацієнтів із COVID-19.

Викладення основного матеріалу. Вплив COVID-19 на пацієнтів з бронхіальною астмою є складним і залежить від різних факторів, включаючи основний фенотип, тяжкість астми, наскільки добре вона контролюється, який ефект ліків, включаючи бронходилататори та інгаляційні кортикостероїди. Окремі дослідження показали, що різні фактори можуть забезпечити певний захист від COVID-19. Однак інші дослідження навпаки показали, що пацієнти з тяжкою персистуючою бронхіальною астмою мають підвищений ризик смерті від COVID-19, а астма підвищує ризик потреби в інтенсивній медичній допомозі серед дорослих, які госпіталізовані з приводу COVID-19. Дослідження щодо віддалених результатів обмежені, хоча в дослідженні популяційних симптомів бронхіальна астма була єдиним наявним станом, пов'язаним із підвищеним ризиком розвитку тривалого COVID.

За результатами певних наукових досліджень було виявлено, що поширеність бронхіальної астми серед госпіталізованих пацієнтів з COVID-19 становила орієнтовно 5%. Однак, не було виявлено суттєвої різниці в тривалості перебування в стаціонарі або потребі в інтубації між пацієнтами з

бронхіальною астмою та пацієнтами з глобальною госпіталізацією COVID-19. У 17% хворих на бронхіальну астму розвинулися ускладнення на фоні COVID - 19. 5% хворих на астму внаслідок хвороби помирали, при показнику 14,8% в глобальній популяції госпіталізованих. Пацієнти з астмою, які потребували специфічного лікування (помірні або високі дози інгаляційних кортикостероїдів) і одночасно мали фібриляцію передсердь, мали вищий ризик важкого результату. Сатурація кисню ≤ 94 % та підвищена активність лактатдегідрогенази при надходженні були іншими незалежними факторами несприятливого прогнозу для пацієнтів з астмою, госпіталізованих з COVID-19.

Висновки. Отже, госпіталізовані дорослі пацієнти з бронхіальною астмою не мали вищого ризику тяжкої форми COVID-19, поширеність серед госпіталізованих пацієнтів з COVID-19 відповідала поширеності астми в загальній популяції. Підвищений рівень лактатдегідрогенази, низький рівень сатурації, супутня фібриляція передсердь і потреба в помірній або високій дозі інгаляційних глюкокортикоїдів при госпіталізації були незалежними факторами ризику гіршого результату у госпіталізованих пацієнтів з бронхіальною астмою та COVID-19.

ЛЕГЕНЕВА ГІПЕРТЕНЗІЯ У ХВОРИХ З СИСТЕМНИМИ ЗАХВОРЮВАННЯМИ СПОЛУЧНОЇ ТКАНИНИ

Шумко Г.І., Юзвик І.С.

*Буковинський державний медичний університет, м. Чернівці
galadok@ukr.net*

Актуальність проблеми. Легенева гіпертензія (ЛГ) – патофізіологічний розлад, який може охоплювати численні клінічні стани та бути пов'язаний із різними серцево - судинними та респіраторними захворюваннями. Дані щодо поширення ЛГ мають досить різнорідний характер практично внаслідок відсутності чітких реєстрів і значної кількості нозологічних форм, віднесених до цього синдрому. Легенева артеріальна гіпертензія (ЛАГ) – це група рідкісних захворювань, злоякісних за характером, які швидко призводять до летального результату без оптимального лікування.

За даними світових реєстрів, серед загальної популяції пацієнтів ЛАГ, асоційована із захворюванням сполучної тканини (ЗСТ), займає близько 15-30%. У пацієнтів із системною склеродермією (ССД) ЛАГ виникає у 8-12% випадків. У цих хворих поява ЛАГ чинить значущий вплив на якість життя та прогноз. Останній покращився за останні роки через більшу поширеність вазоактивних препаратів, ранню діагностику та раннє лікування захворювання. За даними літератури 5-річна виживаність хворих на ЛАГ, асоційовану із ССД, становить 39-47% від моменту встановлення діагнозу.

Мета. Проаналізувати дані сучасних літературних джерел, клінічних рекомендацій та досліджень з пошукової системи Google Scholar з метою вивчення механізмів виникнення ЛГ у пацієнтів з СЗСТ.